

tale det. Hvorvidt de Slidpenge, der ere opstillede, ere fuldkommen correcte, kan jeg naturligtviis ikke med fuldkommen Bestemthed sige, men jeg troer dog, at de vilse vise sig at være det. Hvad der imidlertid for mig er en Hovedbetragtning her, er, at de Beholdninger, der findes, maae kunne vedligeholdes ved de ordinaire Bevillinger; dersom vi ikke sørge for, at disse ere af den Besskaffenhed, at Beholdningerne kunne vedligeholdes, saa blive vi nødsagede til at bevilge extraordinaire Midler i dette Diemed, men dette er dog ikke ganske regelmæssigt. At Slidpengene maae være større nu end tidligere, ligger ligefrem i de større og mere omfattende Øvelser, og navnlig er Slidet paa Munderinger vist meget stort i Leiren. Af Hensyn hertil er det min Agt at stemme for Forslaget under Nr. 42.

Ordføreren: Forslaget under Nr. 3 har den høitærede Krigsminister omtalt paa en Maade, hvorved jeg opfordres til at udtale mig med et Par Ord om dette ubetydelige Forslag. Den høitærede Minister lagde mig i Munden, at jeg skulde have sagt, at man ved nærmere at see paa disse Dplysninger, som ere blevene Udvalget meddeelte, har fundet det ud. Det har jeg aldrig sagt og heller aldrig meent. Udvalget udbad sig nærmere Dplysninger om Conto I e, og man fik en Skrivelse, som Ingeniør sagde om det, hvorom man manglede Dplysning; den omhandlede Anvendelsen af en enkelt Biconto, hvorom man ingen Dplysning havde fornøden, da denne Conto netop var nedsat til det tidligere ordinaire Beløb. Det er samme Biconto, paa hvilken det extraordinaire Beløb ifjor var fradraget. Da man altsaa havde spurgt Krigsministeriet om Dplysninger i den Henseende, og dette ikke kunde give andre, saa forelaa der slet ingen Grund for Udvalget til atter at spørge, og det saameget mindre, som det havde været naturligt, at vedkommende Contotr under Krigsministeriet havde fremsat denne Sag fra Først af paa en lidt mere

ordentlig Maade. Det er, og det skal jeg sige med Paaskjønnelse, usædvanligt, at enkelte Conti paa Budgettet ikke have været oplyste saaledes, som man kunde forlange det. Da der derfor nu til tredie Behandling stilledes Forslag uden Begrundelse, men kun med Henviisning til den Skrivelse, som ikke havde nogen Betydning ligeoverfor det Spørgsmaal, som Udvalget navnlig havde for Øie, og som angaaer Bicontoen: „Erstatning“ m. m., der er ansat med en Forhøielse af 1200 Rd., saa havde man deri ingensomhelst Grund til at tiltræde dette Forslag. Det er altsaa ikke for at spare de 1200 Rd., men for at vise, at vi i det Hele taget vilse have Bevillingerne ordentlig oplyste, inden vi gaae til at vedtage dem, at vi tilraade at nægte dette lille Beløb. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 42, der omhandler den store Bevilling af 30,000 Rd., skal jeg gjøre opmærksom paa, at jeg med Hensyn til de to Hovedpunkter, jeg nævnte, kunde paa Udvalgets Begne erklære, at man i Principet var enig med den høitærede Minister, men deraf følger ikke, at man i Fremstillingen af Enkelthederne er enig med den høitærede Krigsminister, derom har jeg paa Udvalgets Begne ingen Bemærkning til at erklære mig; thi Udvalget har ikke havt Tid og Leilighed til saaledes at gjennemgaae denne vigtige Sag. Spørgsmaalet angaaer imidlertid ikke blot en Forhøielse af det ordinaire Beløb med 30,000 Rd., men det angaaer egentlig Spørgsmaalet om, hvorvidt det vil være fornødent at forhøie det ordinaire Budget for Munderinger til Fodfolket med circa 40,000 Rd., idet Forfjellen i ethvert Fald artages, at kunne spares paa de andre Aaaben, og jeg maa da henstille til ærede Medlemmer, om man kan antage, at dette Spørgsmaal siden forrige Behandling har vundet en saadan Klarhed for os, at de vilse kunne stemme for en saadan Forhøielse af det ordinaire Beløb, naar Udvalgets Medlemmer i Almindelighed ikke have kunnet komme til det Resultat. Jeg antog unægtelig, at det